

Daniele Gatti

La Novena

«1

Escriure a poc a poc
–traços blancs sobre negre–,
al paper de la fressa,
paraules de silenci.

2

De pressa, esbardellar
–traços vermells de sang–
tèrbols silencis còmplices
amb paraules de crit.»

Narcís Comadira
La tasca del poeta

Programa

Palau 100

DIJOURS, 26.04.18 – 20.30 h

Sala de Concerts

Marina Rebeka, soprano

Natascha Petrinsky, mezzosoprano

Torsten Kerl, tenor

Luca Pisaroni, baix-baríton

Orfeó Català

(Simon Halsey, director / Pablo Larraz, sotsdirector)

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

(Simon Halsey, director artístic / Xavier Puig, director titular)

Mahler Chamber Orchestra

Daniele Gatti, director

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Simfonia núm. 9, en Re menor, op. 125, “Coral”

Allegro ma non troppo, un poco maestoso

Molto vivace

Adagio molto cantabile, andante moderato

Finale: presto

65'

La Mahler Chamber Orchestra té el projecte “Feel the Music” adreçat a infants sords o hipoacústics. Els dies 13 i 26 d’abril d’enguany el C.E.E. Josep Pla ha participat de diferents activitats amb l’orquestra i el mestre Daniele Gatti.

Novena de Beethoven per Daniele Gatti

©Marco Borggreve

Hi ha dues citacions que l'apassionat anarquista rus Bakunin se suposa que va dir. Una: “*Si tota la música que s’ha escrit es perdés en l’esperada lluita mundial, hem de comprometre’ns a rescatar-ne aquesta Simfonia [la Novena de Beethoven], fins i tot posant en risc les nostres vides*”. Apareix a *La meua vida*, l’autobiografia de Wagner que tots els musicòlegs consulten amb la màxima prevenció, atesos els excessos de l’autor. Però no crec que aquest sigui el cas; Wagner hi explica de manera genuïna la seva passió per la *Novena* i per una execució que va ser “*de les millors i en què el públic va acarar el cas amb molt d’entusiasme*”. I és on ens explica que se li va acostar un exaltat personatge i va dir allò “*sense dubtar i en veu alta*”. Altres escriptors hi han afegit (tot i que no se’n pugui comprovar la veracitat) una altra citació de Bakunin, en què hauria dit (suposem que amb veu encara més

alta...): “*Tot, tot s’enfonsarà, res no romandrà... llevat de la Novena Simfonia*”.

No puc negar que quan un escolta la *Novena* té la temptació de dir-ne hipèrboles com l’anterior (sempre que no estiguin “destrossant” la *Novena* en si...). El “Presto” final, ben remarcant per les darreres notes del piccolo que s’escampen i penetren dins les nostres orelles, em refermen en aquest caràcter indestructible. ¿És cert, tot plegat? ¿Es tracta d’una pregunta ximple i l’afirmació és simplement pura exaltació? Si deixem de banda les dades historicobiogràfiques de l’obra, el que m’interessa és d’escatir-ne el pla. Per la *Novena* té un pla, un itinerari que el mateix Beethoven ens va deixar escrit als esborranys per a l’himne final. I així, tot i saber que aquesta simfonia ha estat sotmesa a la més gran quantitat d’interpretacions que pugui haver-hi, ho intento, una vegada més...

El primer moviment està governat per *La Desesperació*. Malgrat que –com han dit molts– hi escoltem bategar un alè de vida (5a descendent Mi-La) sobre el buit còsmic amb què inicia la *Simfonia*; i malgrat, també, que el segon tema ens infon algun somriure pel seu tendre caràcter de súplica, la marxa fúnebre final ho confirma: no hi ha opció; assistim, desesperats, a la tragèdia.

El segon moviment és una dansa grotesca que anomenarem *La Farsa*. Beethoven ho va escriure: “*una farsa... només una mica més alegre*”. La cèl·lula rítmica obsessiva (que ja tenia igualment amb obsessió a la *Setena Simfonia*) guia l’“Scherzo” i per bé que al *presto* (que fa alhora de *trio*), hi aparegui el somriure, en tornar a la dansa, retorna la brusquedat.

El tercer moviment “*és massa tendre*”, ens diu Beethoven. Doncs diguem-ne així: *La Tendresa*. I, efectivament, l’ambient té el seu sentiment bucòlic i paradisiac, propi de la *Pastoral*. És cert, hi ha alguns moments heroics, però la tendresa s’hi imposa.

“*Això no!... Això tampoc!*”, va escriure Beethoven als seus quaderns d’apunts: calia “*trobar alguna cosa més decidida, més viva*” i així resoldre el projecte desitjat d’un “Càntic religiós” que li voltava pel cap. Així doncs, una *Fanfara de l’Horror* (un acord menor terrorífic Re-Fa-La-Do#-Mi-Si bemoll) enceta el quart moviment i una per una, la *desesperació*, la *farsa* i la *tendresa* són rebutjades per començar el camí amb una nova idea: *L’Alegria*.

...aquesta simfonia ha estat sotmesa a la més gran quantitat d’interpretacions que pugui haver-hi...

El quart moviment és la crònica d’un dels fracassos comunicatius més bonics i emotius que hi hagi hagut mai. Conté en si mateix el seu propi full de ruta, que consisteix a intentar –il·lusió vana– trobar-se amb el Creador, prostrar-s’hi davant, qüestionar-lo i esperar-ne alguna resposta que puguem portar als nostres germans. Això no és una pensada de qui escriu aquí, ja que Beethoven mateix ho va deixar ben clar l’any 1823: “*No hi ha res de més gran que acostar-se a la divinitat més que els altres homes i des d’allà abocar els raigs divins entre el gènere humà*”.

El camí vers el Creador l’inicia l’orquestra, tímidament, en suggerir *L’Alegria* com a motiu que a poc a poc –després de fetes variacions– es converteix en marxa heroica. Amb tot, l’*Horror*

esdevé novament present i el Baix prega (emprant paraules de Beethoven) càntics més agradables i plens, precisament, d’“alegria”. La 4a variació no deixa dubtes, L’Alegria és l’espurna que ens permetrà acostar-nos al santuari del cel.

Reunits tots “els germans” després de la 5a, 6a i 7a variacions (marxa turca orquestral) i vuitena (versió vocal), enfilem la cursa (fuga de la variació 9a i *tutti* orquestral de la variació 10a) cap a l’Elisi, vers Déu... Vet aquí el moment culminant: rebuts per *La Germandat* (una mena de summes sacerdots amb la seva pregària monòdica) ens envaeix un escepticisme que només ens permet afirmar que allà –a la volta celeste– “ha” d’habitar un Pare amorós. Demanem per ell, ens hi prostrem, el cerquem i només n’obtenim una cosa: silenci... Un silenci en forma d’acord de novena tremolant (La-Do#-Mi-Sol-Si bemoll) que inunda l’espai. Només que intuir el Creador... i reafirmar la Fe: la convicció en allò que no percebem. Un fracàs comunicatiu, en diem...

Malgrat la recerca infructuosa, res no ens acovardeix i *L’Alegria* i *La Germandat* s’entrellacen en forma de doble fuga i comencem la davallada. Beethoven (i tots nosaltres, agermanats i amb joia) aboquem aquells raigs divins robats a l’Elisi. Es desenvolupa l’extensa coda fins a assolir les dimensions d’un tsunami musical inaturable coronat per una afirmació exultant de L’Alegria, combustible de debò de tota aquesta aventura filosoficomusical.

Ho hem intentat, guiats per Beethoven i n’obtinguérem el silenci... També n’he intentat una interpretació i, de fet, no m’amoïna si és encertada o no; la *Novena*, ja ho va dir Bakunin, és indestructible. Escolti-la amb atenció i faci’n vostè mateix la seva.

Carlos Calderón Urreiztieta,
doctor en humanitats

Aquell any...

1824

Música

Ludwig van Beethoven estrena la seva novena i última simfonia. En l'últim moviment, el compositor alemany hi adaptarà *An die Freude* (L'oda a l'alegria), que Friedrich von Schiller havia escrit gairebé quaranta anys abans, el 1785. L'estrena de la composició tindrà lloc al Theater am Kärntnertor, de Viena, avui desaparegut. Herbert von Karajan n'arranjaria l'últim moviment per convertir-lo en l'himne oficial de la Unió Europea.

Història

Es constitueix la República Federal de l'Amèrica Central (República Federal de Centroamérica), fruit de la unió de diversos estats, després d'haver aconseguit la independència i haver deixat de ser colònies espanyoles. Es tracta de Guatemala, Nicaragua, Hondures, El Salvador i Costa Rica, a més de la província de Chiapas, que també serà considerada com a Estat. Aquesta federació estarà vigent fins al 1839, any en què es dissoldrà.

Art

Caspar David Friedrich pinta *El mar de gel*, un dels seus quadres més coneguts. L'oli, de 97 x 127 centímetres, representa el naufragi d'un vaixell, que està envoltat per immensos blocs de gel. Els tons blavosos i grisos accentuen la fredor, la soledat i el silenci que transmet l'escena, que converteix el vaixell en una mena de monòlit funerari. L'obra es pot veure actualment a la Kuntshalle d'Hamburg, a Alemanya.

Cultura

Giacomo Leopardi comença a publicar *Cants*, la seva obra més emblemàtica. La publicació dels diferents poemes que integren l'obra s'allargarà durant onze anys, fins al 1835. Aquest escriptor i pensador italià havia nascut a Recanati, a la costa adriàtica, la mateixa ciutat on gairebé un segle més tard naixerà el tenor Beniamino Gigli. Leopardi està considerat un dels noms de referència de la literatura italiana del segle XIX.

Ciència

L'astrònom francès Pierre Janssen (també conegut com a Jules Janssen) neix a la ciutat de París. Entre els seus mèrits hi ha el descobriment d'un element químic, l'heli (He), l'any 1868. Gran observador d'eclipsis, Janssen va ser el primer a estudiar el Sol de manera habitual amb l'ajuda de fotografies. Dos cràters, l'un a la Lluna i l'altre a Mart, porten el seu nom amb caràcter honorífic.

Biografies

©Dario Acosta

©Katharina Nohn

Marina Rebeka, soprano

Nascuda a Riga, començà la formació musical a Letònia i la continuà a Itàlia, on es graduà a l'Acadèmia de Santa Cecília de Roma el 2007. Ha estat guanyadora de diversos premis internacionals, com el del Concurs Noves Veus de la Fundació Bertelsmann.

Considerada la millor Violetta de *La traviata* de Verdi i apreciada com una de les millors veus del bel canto dramàtic, des que debutà el 2009 al Festival de Salzburg, sota la batuta de Riccardo Muti, és una habitual dels auditoris i teatres més prestigiosos (Metropolitan i Carnegie Hall de Nova York, Teatro alla Scala, Covent Garden de Londres, etc.). Col·labora amb directors com Riccardo Muti, Zubin Mehta, Antonio Pappano, Fabio Luisi, Yannick Nézet-Séguin, Thomas Hengelbrock i Ottavio Dantone, entre d'altres. Cal destacar el seu extens i variat repertori, que abasta del Barroc (Händel) i el bel canto (Rossini, Bellini, Donizetti) fins a Verdi, Txaikovski i Stravinski.

Els seus compromisos futurs inclouen *La traviata* a l'Scala de Milà i el debut al Teatro Real de Madrid com a Marguerite (*Faust*). La darrera temporada va cantar el paper de Vitellia (*La clemenza di Tito*) al Festival de Baden-Baden, enregistrat per a Deutsche Grammophon.

Natascha Petrinsky, mezzo

Després de llicenciar-se en dret, va estudiar cant a la Universitat de Tel Aviv i començà una carrera que l'ha portada al Teatro alla Scala, Royal Opera House de Londres, Teatro Real de Madrid, Staatsoper de Berlín, òperes de Sydney, Roma i Honk Kong, així com a La Fenice de Venècia, Hamburgische Staatsoper, Teatre Nacional de Tòquio, festivals d'Spoleto, Viena i Bayreuth, etc.

Ha interpretat els personatges dramàtics més importants de la seva corda: Amneris (*Aida*), Eboli (*Don Carlo*), Venus (*Tannhäuser*), Kundry (*Parsifal*), Fricka i Waltraute (*L'anell del nibelung*), Judith (*Bluebeard's castle* de Bartók), Baba (*The rake's progress*) i el paper principal de Carmen.

Entre els seus projectes presents i futurs cal remarcar Gräfin Geschwitz (*Lulu*) al Teatro alla Scala i al Festival de Viena sota la batuta de Daniele Gatti, *Les nuits d'été* de Berlioz dirigides per Pinchas Steinberg a Sydney, Fricka (*Die Walküre*) a Montecarlo, Marie (*Wozzeck*) a Rio de Janeiro, i el paper principal en l'estrena mundial de *Penthesilea* de Pascal Dusapin a La Monnaie de Brussel·les.

En concert, ha treballat amb destacats directors, com Riccardo Muti, Daniele Gatti, Ingo Metzmacher, Pinchas Steinberg, Gustavo Dudamel i Jeffrey Tate.

Ha enregistrat nombrosos CD i DVD per a EMI, Deutsche Grammophon i Teldec.

©Bettina Stöß

Torsten Kerl, tenor

Després d'una destacada carrera orquestral com a primer oboè, Torsten Kerl es dedicà al cant i l'any 2000 va guanyar un Grammy al millor disc internacional d'òpera de l'any.

Actua a les sales de concerts i als teatres d'òpera més importants del món, com l'Òpera de Viena, Staatsoper de Munic, Deutsche Oper de Berlín, Staatsoper de Munic, Staatsoper d'Hamburg, Semperoper de Dresden, Metropolitan de Nova York, Ópera de San Francisco, Covent Garden de Londres, La Scala de Milà, Òpera Nacional de Tòquio, Gran Teatre del Liceu, Palau de les Arts de València, Opéra Bastille i Châtelet de París, Òpera Reial d'Estocolm, etc.

Col·labora habitualment en festivals internacionals (Bayreuth, Salzburg, Edimburg, Glyndebourne i Savonlinna) i ha treballat amb les orquestres més importants (filharmòniques de Berlín i Viena, London Philharmonic, London Symphony, Concertgebouw d'Amsterdam, Staatskapelle de Dresden i Accademia di Santa Cecilia de Roma, entre d'altres).

El seu repertori se centra principalment en obres alemanyes i és un dels pocs tenors internacionals que interpreta habitualment els principals papers wagnerians. En els seus programes figuren Max (*Freischütz*), Florestan (*Fidelio*), Pedro (*Tiefland*), Kaiser (*Die Frau ohne Schatten*), Don José (*Carmen*), Samson (*Samson et Dalila*), Otello, Grigori (*Boris Godunov*) i Hermann (*La dama de piques*), entre molts altres rols.

©Marco Borggreve

Luca Pisaroni, baix-baríton

És un dels artistes actuals més carismàtics i versàtils. Des del seu debut amb la Filharmònica de Viena al Festival de Salzburg als 26 anys, dirigit per Nikolaus Harnoncourt, ha continuat aportant el seu art als teatres d'òpera, sales de concerts i festivals més importants del món.

Aquesta temporada ha encarnat Mahomet II de *Le siège de Corinthe* de Rossini al Festival d'Òpera de Pesaro, ha debutat com a Golaud (*Pelléas et Mélisande* de Debussy) a l'Opéra de París i ha cantat el rol de Mustafa (*L'italiana in Algeri* de Rossini) a l'Òpera de Viena. Ha retornat al Metropolitan com a comte d'Almaviva (*Le nozze de Figaro*) i ha encarnat el personatge de Méphistophélès (*Faust* de Gounod) a la Sala Txaiovski de Moscou. També ha assumit el rol de Don Pizarro (*Fidelio*) al Teatro alla Scala, sota la direcció de Myung-Whun Chung.

Luca Pisaroni actua sovint en concert. Aquesta temporada ha interpretat, entre moltes altres obres importants, la *Petite Messe Solennelle* de Rossini a la Konzerthaus de Viena i Luxembourg Philharmonie; la *Missa en Do major* de Beethoven amb la Symphonierorchester des Bayerischen Rundfunks i Mariss Jansons; la *Missa Solemnis* de Beethoven amb la London Symphony i Michael Tilson-Thomas; la *Missa en Do menor* de Mozart amb el Concentus Musicus de Viena, i una Gala Rossini amb la Simfònica de la RAI i Fabio Luisi.

També presenta un programa monogràfic Schubert amb el pianista Malcolm Martineau a Berlín i Essen.

©Ricardo Ríos-Visual Art

Orfeo Català

És un dels cors *amateurs* de referència del país. Amb més de 125 anys d'història, va ser fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal i vetllar per l'excel·lència artística de les seves interpretacions. Simon Halsey n'és el director titular, Pablo Larraz el sotsdirector i Josep Buforn és el pianista del cor. Té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

L'Orfeo ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzat primeres audicions al nostre país d'obres importants, com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals (R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle i G. Dudamel, entre d'altres). El 2013 el cor va debutar a la Konzerthaus de Viena, el 2014 va actuar a la Sala Gulbenkian de Lisboa, el 2015 al Royal Festival Hall de Londres i al Cadogan Hall, i el 2016 va fer una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per D. Gatti.

Dels darrers compromisos internacionals, en destaquen els concerts a Londres el mes d'agost del 2017 amb una actuació en solitari a la Southwark Cathedral i el debut de la formació al Proms de la BBC, un dels festivals de música clàssica més importants que se celebren a la capital anglesa. També destaca l'estrena europea de *Considering Matthew Shepard* de Craig Hella Jonhson al Palau de la Música Catalana, juntament amb el Cor Jove i el Cor de Noies, sota la direcció de Simon Halsey, l'octubre del 2017.

©Ricardo Ríos-Visual Art

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

És un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers 21 anys. Del setembre del 2011 al juny del 2016 Josep Vila i Casañas va ser el director titular. Des del setembre del 2016 ho és Simon Halsey.

Als seus components se'ls exigeix un alt nivell vocal i artístic, aspectes que aporten al grup un potencial que el converteix en un cor de gran qualitat. Ha estat dirigit per grans mestres, com René Jacobs, Marc Minkowski, Kent Nagano, Simon Rattle, Gustavo Dudamel, Daniel Barenboim, Cristophe Rousset i Vladimir Jurowski. Des de l'any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

Pel que fa als darrers compromisos internacionals, cal destacar el debut el mes d'agost passat al Proms de la BBC, un dels més grans festivals de música clàssica, que se celebra a Londres, i la gira amb Jean-Cristophe Spinosi i l'Ensemble Matheus aquest mes d'abril amb concerts a Barcelona, Versalles i Lió.

© Molina Visuals

Mahler Chamber Orchestra

L'MCO va ser fundada el 1997 amb la idea de ser un conjunt lliure i internacional, dedicat a crear i compartir experiències excepcionals al món de la música. Amb un nucli de 45 membres procedents de 20 països diferents, funciona com un col·lectiu nòmada de músics apassionats que s'uneixen per fer gires per Europa i tot el món. Fins avui, ha actuat a 36 països dels cinc continents. Es regeix pel seu equip de gestió i una junta d'orquestra; les decisions es prenen democràticament amb la participació de tots els músics.

La sonoritat de l'MCO es caracteritza per l'estil cambrístic del conjunt, al qual s'integren les personalitats musicals independents dels seus membres. El seu extens repertori va dels clàssics vienesos i l'inici del Romanticisme fins a obres contemporànies i estrenes mundials.

La Mahler Chamber Orchestra va rebre els primers impulsos del seu mentor i fundador, Claudio Abbado, i del director llorejat Daniel Harding. La pianista Mitsuko Uchida, la violinista Isabelle Faust i el director Teodor Currentzis en són els socis artístics actuals. El 2016, Daniele Gatti en va ser nomenat assessor artístic. El concertí Matthew Truscott dirigeix regularment l'orquestra en les seves actuacions de repertori d'orquestra de cambra.

El desig d'aprofundir en el compromís amb el públic ha inspirat nombrosos projectes, com, entre d'altres, Feel the Music, que ha obert el món de la música als infants sords o hipoacústics amb tallers interactius en escoles i sales de concerts des del 2012. Els músics de l'MCO també estan compromesos, des del 2009, per

compartir la seva passió i experiència amb una nova generació de músics mitjançant l'Acadèmia de l'Orquestra.

Entre els projectes dels darrers anys cal remarcar les Jornades Beethoven amb el pianista Leif Ove Andsnes, que dirigí des del teclat la integral dels *Concerts* de Beethoven, i la producció de l'òpera *Written on skin*, que l'MCO va estrenar al Festival d'Ais de Provença, sota la batuta del compositor, George Benjamin, interpretada també al Festival Mostly Mozart de Nova York i en gira per les principals ciutats europees.

Aquesta primavera té actuacions als principals festivals de tot el món, amb dues gires centrades en el repertori simfònic, sota la direcció de Daniele Gatti, així com el llançament d'una associació a llarg termini amb el Heidelberger Frühling, i la primera residència de l'MCO als Estats Units, concretament a l'Ojai Music Festival, en col·laboració amb la seva directora musical, Patricia Kopatchinskaja.

©Marco Borggreve

Daniele Gatti, director

Es graduà com a compositor i director d'orquestra al Conservatori Giuseppe Verdi de Milà. És director principal de la Royal Concertgebouw Orchestra (RCO) des del 2016 i assessor artístic de la Mahler Chamber Orchestra; a més, ha assumit càrrecs en institucions destacades, com l'Accademia di Santa Cecilia, Royal Opera House de Londres, Teatro Comunale de Bolonya i Opernhaus de Zuric. Les filharmòniques de Berlín i de Viena, la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks i la Filarmonica della Scala són algunes de les institucions amb les quals treballa habitualment.

Entre les nombroses produccions noves que ha dirigit, cal esmentar *Falstaff*, producció de Robert Carsen a Londres, Milà i Amsterdam; *Parsifal*, amb muntatge d'Stefan Herheim, que va obrir el Bayreuther Festspiele 2008; *Parsifal*, amb muntatge escènic de François Girard per al Metropolitan de Nova York, i quatre òperes per al Festival de Salzburg (*Elektra*, *La bohème*, *Die Meistersinger von Nürnberg* i *Il trovatore*).

Per celebrar l'aniversari de Verdi, el 2013 va dirigir *La traviata* en la inauguració de la temporada del Teatro alla Scala, on també va obrir el curs 2008 amb *Don Carlo*, a més de dirigir-hi altres títols com *Lohengrin*, *Lulu*, *Die Meistersinger von Nürnberg*, *Falstaff* i *Wozzeck*.

Alguns dels seus compromisos més recents inclouen *Pelléas et Mélisande* al Maggio Musicale Fiorentino, *Tristan und Isolde* al Théâtre des Champs Élysées i l'obertura del Teatro dell'Opera de Roma.

L'any 2016 inicià el cicle de concerts de tres anys "RCO meets Europe". Involucra 28 estats membres de la Unió Europea i inclou el projecte Side by Side, que permet als membres de les orquestres juvenils fer una part del programa juntament amb els membres de la Royal Concertgebouw Orchestra dirigida per ell mateix, tot fomentant així un intercanvi humà i musical increïblement fructífer. La trobada italiana va tenir lloc a l'auditori de l'edifici Lingotto de Torí.

El juny del 2017 va dirigir l'RCO en una producció d'òpera (*Salome*), per primera vegada des del nomenament com a director principal de l'Òpera Nacional d'Amsterdam.

La seva agenda la temporada 2017-18 inclou dirigir la Filharmònica de Berlín a la Philharmonie de la mateixa ciutat, l'Orquestra i Cor de La Scala de Milà amb la *Segona Simfonia* de Mahler, i l'Orquestra Reial del Concertgebouw a Europa, Corea del Sud, al Japó i al Carnegie Hall de Nova York; a més de la seva presència a la temporada habitual a Amsterdam. Ha participat en l'obertura de la temporada al Teatro dell'Opera de Roma amb *La damnation de Faust*; també té una gira amb la Mahler Chamber Orchestra i altres actuacions amb l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia a Roma, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks a Munic i amb la Philharmonia Orchestra a Londres.

A final d'any 2018 novament obrirà temporada a Roma amb *Rigoletto*. I el 2019 pujarà al podi al capdavant de la Filharmònica de Berlín per dirigir *Otello* de Verdi al Festspielhaus de Baden-Baden.

Gatti ha estat guardonat amb el Premi Franco Abbiati de la crítica musical italiana com a millor director d'orquestra el 2015, mentre que el 2016 va ser distingit com a Chevalier de la Légion d'Honor de la República Francesa per la seva tasca de director musical amb l'Orchestre National de França.

Amb Sony Classical ha enregistrat obres de Debussy i Stravinsky amb l'Orchestre National de França i un DVD de *Parsifal* a la Metropolitan Opera de Nova York. Amb el segell RCO Live ha gravat darrerament la *Simfonia Fantàstica* de Berlioz, la *Segona Simfonia* de Mahler i un DVD amb *La sacre du printemps* d'Stravinsky, juntament amb el *Prélude à l'après-midi d'un faune* i *La mer* de Debussy.

Discografia

Ludwig van Beethoven: *Simfonia núm. 9, en Re menor, op. 125*

Elisabeth Schwarzkopf, soprano. Elisabeth Höngen, contralt. Hans Hopf, tenor. Otto Edelmann, baríton. Chor der Bayreuther Festspiele. Bayreuth Festival Orchestra. Wilhelm Furtwängler, director. Orfeo.

Gundula Janowitz, soprano. Hilde Rössel-Majdan, contralt. Waldemar Kmentt, tenor. Walter Berry, baríton. Wiener Singverein. Berliner Philharmoniker. Herbert von Karajan, director. Deutsche Grammophon.

Irmgard Seefried, soprano. Maureen Forrester, contralt. Ernst Haefliger, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Chor der St.-Hedwigs-Kathedrale Berlin. Berliner Philharmoniker. Ferenc Fricsay, director. Deutsche Grammophon.

Annette Dasch, soprano. Eva Vogel, mezzosoprano. Christian Elsner, tenor. Dmitry Ivashchenko, baix. Rundfunkchor Berlin. Berliner Philharmoniker, Simon Rattle, director. Berliner Philharmoniker Recordings.

Karita Mattila, soprano. Violeta Urmana, mezzosoprano. Thomas Moser, tenor. Thomas Quasthoff, baríton. Schwedische Rundfunkchor. Eric-Ericson-Kammerchor. Berliner Philharmoniker. Claudio Abbado, director. Deutsche Grammophon.

Annette Dasch, soprano. Mihoko Fujimora, contralt. Piotr Beczala, tenor. Georg Zeppenfeld, baix. Wiener Singverein. Wiener Philharmoniker. Christian Thielemann, director. Sony.

Jessye Norman, soprano. Brigitte Fassbaender, mezzosoprano. Plácido Domingo, tenor. Walter Berry, baríton. Konzertvereinigung Wiener Staatsoperchor. Wiener Philharmoniker. Karl Böhm, director. Deutsche Grammophon.

Aase Nordmo Lovberg, soprano. Christa Ludwig, mezzosoprano. Waldemar Kmentt, tenor. Hans Hotter, baix. Philharmonia Chorus. Philharmonia Orchestra. Otto Klemperer, director. EMI.

Solie Isokovski, soprano. Rosemarie Lang, mezzosoprano. Robert Gambill, tenor. René Pape, baix. Chor der Deutschen Staatsoper Berlin. Staatskapelle Berlin. Daniel Barenboim, director. Teldec.

Pilar Lorengar, soprano. Yvonne Minton, mezzosoprano. Stuart Burrows, tenor. Martti Talvela, baix. Chicago Symphony Choir. Chicago Symphony Orchestra. Georg Solti, director. Decca.

Katerina Beranova, soprano. Lilli Paasikivi, mezzosoprano. Robert Dean Smith, tenor. Hanno Müller-Brachmann, baríton. Gewandhaus Chor. MDF Rundfunkchor. Gewandhausorchester Leipzig. Riccardo Chailly, director. Decca.

Charlotte Margiono, soprano. Birgit Remmert, mezzosoprano. Rudolf Schasching, tenor. Robert Holl, baix. Arnold Schoenberg Chor. The Chamber Orchestra of Europe. Nikolaus Harnoncourt, director. Teldec.

Luba Orgonasova, soprano. Anne Sophie von Otter, mezzosoprano. Anthony Rolfe Johnson, tenor. Gilles Cachemaille, baríton. Monteverdi Choir. Orchestre Révolutionnaire et Romantique. John Eliot Gardiner, director. Archiv Produktion.

Lynne Dawson, soprano. Jard Van Nes, mezzosoprano. Anthony Rolfe Johnson, tenor. Eike Wilm Schulte, baríton. Gulbenkian Choir. Orchestra of the Eighteenth Century. Frans Brüggen, director. Philips.

Mahler Chamber Orchestra

Daniele Gatti, *director*

Flautes

Chiara Tonelli
Júlia Gállego
Paco Varoch

Oboès

Mizuho Yoshii-Smith
Julian Scott

Clarinets

Vicente Alberola
Mariafrancesca Latella

Fagots

Higinio Arrué
Miriam Kofler
Alessandro Battaglini

Trompes

Jose Vicente Castelló Vicedo
Tobias Heimann
José Miguel Asensi Martí
Jonathan Wegloop

Trompetes

Luis Gonzalez Marti
Noémi Makkos

Trombons

Andreas Klein
Iñaki Ducun
Mark Hampson

Timbales

Martin Piechotta

Percussió

Justus Ruhrberg
Emi Shimada
Dirk Wucherpennig

Violins I

Raphael Christ**
Cindy Albracht
Annette zu Castell
Elvira van Groningen
Manuel Kastl
Anna Matz
Hildegard Niebuhr
Alexandra Preucil
Pekko Pulakka
Helena Satue
Geoffroy Schied
Hayley Wolfe

Violins II

Irina Simon-Renes*
Michiel Commandeur
Christian Heubes
Paulien Holthuis
Thierry Koehl
Jana Lebrova
Anna Paatz
Naomi Peters
Mette Tjaerby Korneliusen

Violes

Beatrice Muthélet*
Maite Abasolo Candamio
Justin Caulley
Yannick Dondelinger
Julia Neher
Lia Previtali
Anna Puig Torné
Delphine Tissot

Violoncel

François Thirault*
Michal Beck
Stefan Faludi
Zoé Karlikow
Christophe Morin
Barbara Petit

Contrabaixos

Hugh Kluger*
Johane Gonzalez Seijas
Rodrigo Moro Martín
Piotr Zimnik

** Concertino

* Solista

Orfeó Català

Sopranos

Tamar Aguilar
Ma Helena Aicart
Mónica Arbeláez
Ana Belén Ayala
Ma. del Mar Calvet
Aida Cámara
Marta Camón
Laia Canet
Mireia Carmona
Beatriz Cordero
Anna Faz
Noemí Gallardo
Ma del Mar Giné
Lidia Guaràs
Elisenda Lladó
Iris López
Berta Manresa
Carla Mateo
Núria Milà
Imma Mostazo
Ma Lluïsa Sans
Núria Valdivieso
Mireia Valls

Contralts

Cristina Arribas
Cristina Blasi
Conxa Fernández
Imma García
Eduard Grau
Dolors Graupera
Judith Hämmerling
Maria Ibarz
Alison Keene
Edith López
Ma Àngels Lorés
Martí Marimon
Anna Muñoz
Alba Romero
Anna Rosés
Isis Royo
Gal·la Santiago
Marta Solé
Montserrat Suriñach
Gloria Vicens
Àlex Viñals

Tenors

Antoni Agramont
Lluc Bosque
Pere Cabero
Jose Cabrero
Marc Caralt
Xavier Cos
Jordi Ensenyat
Carles González
Oriol Màrmol
Andreu Martínez
Carles Masdeu
Òscar Puigardeu
Màrius Rodrigo
Joan Sans
Adrià Santasusagna
Albert Santasusagna

Baixos

Rodrigo Aguilar
Esteban Ballestar
Adrián Bernal
Mathieu Bosi
Eduard Capell
Joan Climent
Xavier García-Moll
Guillem Gascón
José Ángel González
Simon Holst
Hirotoshi Kikuchi
Ferran Marquina
Alex Martínez
Alberto Palacin
Albert Pàmies
Gerard Pujals
Oriol Saladrigas
Jonas Timm
Albert Torrens

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Sopranos

Natàlia Casasús
Araceli Esquerra
Maite Estrada
Míriam Garriga

Contralts

Assumpta Cumí
Toni Gubau
Mariona Llobera
Magda Pujol
Montserrat Trias

Tenors

Aniol Botines
Josep Camós
Jordi González
Eloi Llamas
Marc Rendón

Baixos

Germán de la Riva
Esteve Gascón
Daniel Morales
David Pastor

Playlist

Per Aleix Palau i Víctor García de Gomar

Daniele Gatti aplega en aquesta *Novena* quatre solistes de primer nivell. A la Playlist d'avui repassem alguns treballs discogràfics d'aquest director i dels cantants Marina Rebeka, Natascha Petrinsky, Torsten Kerl i Luca Pisoni.

Marina Rebeka: *Amor fatale. Rossini Arias.*

La soprano letona és una de les veus amb més projecció i més reclamades actualment. Els seus èxits recents amb *La traviata* o *Maria Stuarda* venen donats per un estil depurat en què predomina la línia vocal i un fraseig excel·lent. El seu darrer disc homenatja Gioachino Rossini amb un seguit d'àries en què fa una exhibició de bon gust i virtuosisme belcantista. Munchner Rundfunkorchester. M. Armiliato. BR Klassik.

Strauss: *Die Fledermaus*

És una de les operetes per excel·lència. *El ratpenat* de Johann Strauss II va ser estrenat a Viena l'abril del 1874 i des de llavors ha representat millor que cap altre títol l'essència de l'opereta vienesa. Aquesta gravació dirigida per Friedrich Haider compta amb la participació de Natascha Petrinsky en el paper de príncep Orlofsky. P. A. Edelmann, A. Mikolaj, Ch. Reiss, R. Trost, N. Petrinsky. WDR Rundfunkorchester and chor Köln. F. Haider. Capriccio.

Mozart: *Le nozze di Figaro*

De les quatre òperes de Mozart que Yannick Nézet-Séguin ha enregistrat per a Deutsche Grammophon, en dues participa Luca Pisoni. El baix-bariton italià s'ha forjat tota una gran reputació amb els rols mozartians i així ho demostra en aquesta lectura de *Le nozze di Figaro* en què canta el paper titular. L. Pisoni, Ch. Karg, S. Yoncheva, T. Hampson, A. Brower, A. S. von Otter, M. Muraro, R. Villazón. Vocalensemble Rastatt. Chamber Orchestra of Europe. Y. Nézet-Séguin. Deutsche Grammophon.

Mahler: *Das klagende Lied*

La cançó del lament és una cantata escrita per Gustav Mahler durant el seu darrer període al Conservatori de Viena i que va revisar en

diverses ocasions abans de l'estrena definitiva l'any 1901. Es tracta d'una obra colossal que, a més, és de les poques partitures de la joventut de Mahler que s'han conservat. Cornelius Meister dirigeix la Wiener Singakademie i l'ORF Vienna Radio Symphony Orchestra amb un repartiment vocal en el qual trobem el tenor Torsten Kerl.

S. Schneider, T. A. Baumgartner, T. Kerl, A. Eröd. Wiener Singakademie. ORF Vienna Radio Symphony Orchestra. C. Meister. Capriccio.

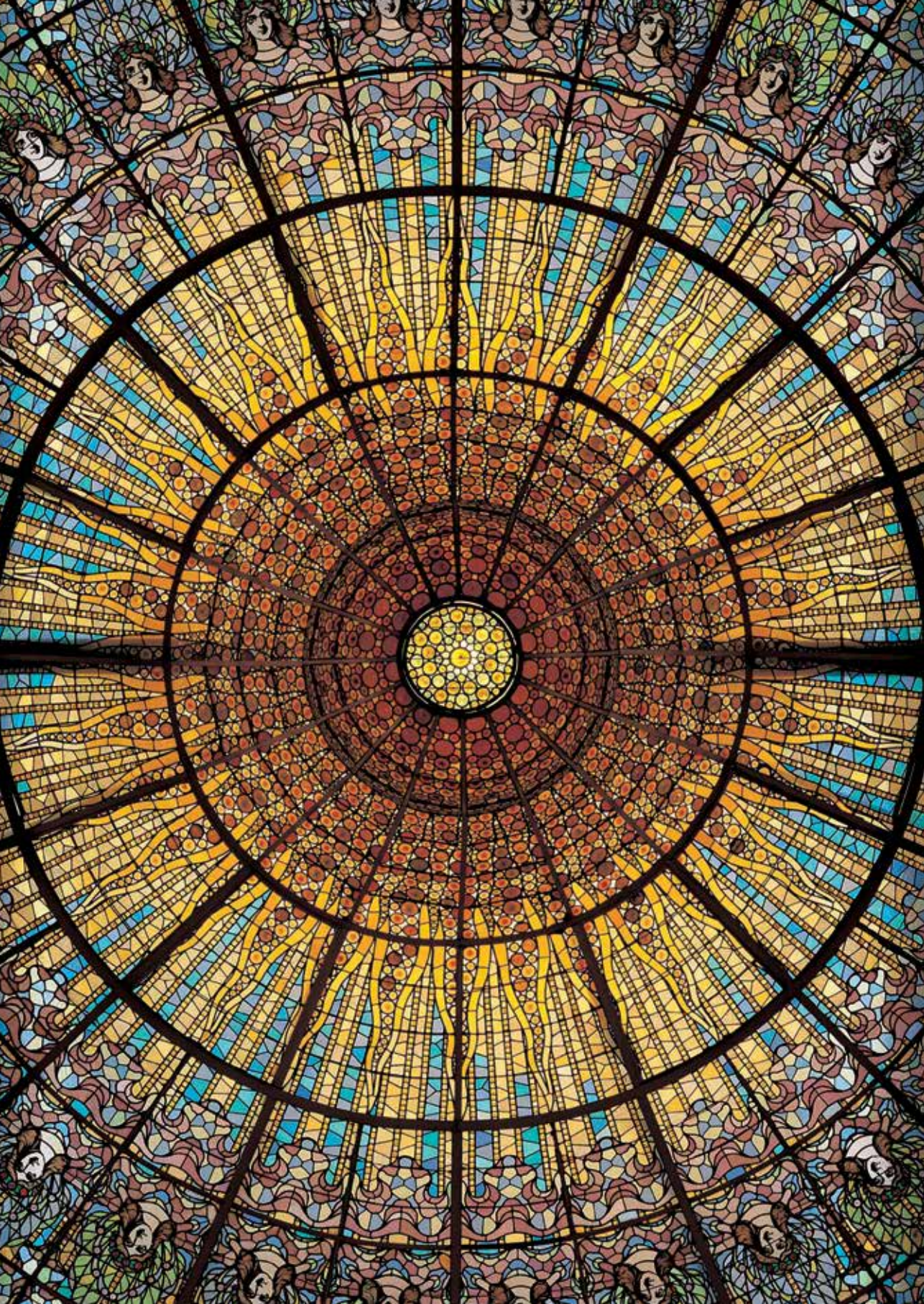
Rossini: *Armida*

La carrera del director Daniele Gatti està íntimament lligada al repertori italià. Autors com Verdi o Rossini, de qui enguany es commemora el 150è aniversari de la mort, han protagonitzat alguns dels èxits més sonats de la seva carrera. Aquesta gravació d'*Armida* és sens dubte un dels seus discos més exitosos i també un dels puntals en la carrera de la soprano Renée Fleming, que serà una de les grans estrelles de Palau 100 de la propera temporada. C. Bosi, R. Fleming, B. Fowler, J. Francis, D. Kaasch, G. Kunde, I. D'Arcangelo, S. Zadvorny, I. Zennaro. Orchestra e Coro del Teatro Comunale de Bolonya. D. Gatti. Sony Classical.

Torsten Kerl

Especialista en repertori alemany, el tenor Torsten Kerl fa honor a la seva pàtria amb un disc en el qual explora àries d'òperes de Beethoven, Weber, Wagner, Strauss i Korngold. Un disc enregistrat amb l'Slovak Radio Symphony Orchestra i que presenta la flexibilitat d'aquest intèrpret, que es mou amb comoditat del romanticisme del Florestan de *Fidelio* a l'enèrgic Siegmund de *La valquíria* wagneriana.

T. Kerl. Slovak Radio Symphony Orchestra. I. Anguélov. OEHS Classics.

Textos

Ludwig van Beethoven (1770-1827): *Simfonia núm. 9, en Re menor, op. 125, "Coral"*

An die Freude

Friedrich von Schiller

Recitatiu (baix)

O Freunde, nicht diese Töne!
Sondern lasst uns angenehmere
anstimmen, und freudenvollere.

Solistes

Freude, schöner Götterfunken
Tochter aus Elysium,
wir betreten feuerstrunken,
Himmlische, dein Heiligtum!
Deine Zauber binden wieder,
was die Mode streng geteilt:
alle Menschen werden Brüder,
wo dein sanfter Flügel weilt.
Wem der grosse Wurf gelungen,
eines Freundes Freund zu sein,
wer ein holdes Weib errungen,
mische seinen Jubel ein!
Ja, wer auch nur eine Seele
sein nennt auf dem Erdenrund!
Und wer's nie gekonnt, der Stehle
weinend sich aus diesem Bund!
Freunde trinken alle Wessen
an den Brüsten der Natur,
alle Gutten, alle Bösen
folgen ihrer Rosenpur.
Küsse gab sie uns und Reben,
einen Freund, geprüft im Tod;
Wollust ward dem Wurm gegeben,
und der Cherub steht vor Gott.

Tenor solista i cor masculí

Froh wie seine Sonnen fliegen
durch, des Himmels prächtigen Plan,
laufet, Brüder, eure Bahn,
freudig, wie ein Held zum Siegen.
Laufet, Brüder, eure Bahn!

Himne a l'alegria

Recitatiu (baix)

Germans: a fora tristesses!
Altres cants més joiosos
entonats ara sien,
de joia ressonant.

Solistes

Joia, que ets dels déus guspira
generada dalt del cel:
vent de foc el pit respira
sota els plecs del teu sant vel.
Si ajuntar-se els cors demanen,
que un mal vent va separant,
tots els homes s'agermanen
on tes ales van tocant.
Si fortuna generosa
ens ha dat un bon company
o companya graciosa
cantarem amb més afany.
Sols si un cor hem fet ben nostre
forta veu podrem lluir;
però més d'un, girant el rostre,
fugirà plorant d'aquí.
Joia tots voldriem heure
bo i seguint son pas florit,
i de joia tot s'abeura
de Natura en l'ample pit.
Joia és bes i primavera,
joia bons amics ens féu;
goig fou dat al cuc en terra
goig a l'àngel prop de Déu.

Tenor solista i cor masculí

Goig! Els astres canten Glòria;
van pel cel, rient, triomfants.
Goig! correm rient, germans;
hèroes som cantant victòria.
Abraceu-vos, homes, ara!

Cor

Freude, schöner Götterfunken
Tochter aus Elysium,
wir betreten feuertrunken,
Himmlische, dein Heiligtum!
Deiner Zauber binden wieder,
was die Mode streng geteilt:
alle Menschen werden Brüder,
wo dein sanfter Flügel weilt.
Seid umschlungen, Millionen!
Diese Kuss der ganzen Welt!
Brüder, überm Sternenzelt
muss ein lieber Vater wohnen.
Ahnst du den Schöpfer, Welt?
Such ihn überm Sternenzelt!
Über Sternen muss er wohnen,
Freude, schöner Götterfunken
Tochter aus Elysium,
wir betreten feuertrunken,
Himmlische, dein Heiligtum!
Seid umschlungen, Millionen!
Diesen Kuss der ganzen Welt!
Ihr stürzt nieder, Millionen?
Anhest du den Schöpfer, Welt?
Such ihn überm Sternenzelt!
Brüder, überm Sternenzelt
muss ein lieber Vater wohnen!

Solistes i cor

Freude, Tochter aus Elysium,
deine Zauber binden wieder,
was die Mode streng geteilt!
Alle Menschen werden Brüder,
wo dein sanfter Flügel weilt.
Seid umschlungen, Millionen!
Diessen Kuss der ganzen Welt!
Brüder, überm Sternenzelt
muss ein lieber Vater wohnen.
Freude, schöner Götterfunken,
Tochter aus Elysium—
Freude, schöner Götterfunken.

Cor

Joia que ets dels déus guspira
generada dalt del cel:
vent de foc el pit respira
sota els plecs del teu sant vel.
Si ajuntar-se els cors demanen,
que un mal vent va separant,
tots els homes s'agermanen
on tes ales van tocant.

Abraceu-vos, homes, ara!
Un gran bes inflama els cels:
Germans, sobre els bells estels
hi ha l'Amor immens d'un Pare.
Humilia't, oh món, ara.

Creador de terra i cels,
dins la llum de mil estels,
dins la llum cerquem-te encara!
Joia que ets dels déus guspira
generada dalt del cel:
vent de foc el pit respira
sota els plecs del teu sant vel.
Abraceu-vos, homes, ara!
Un gran bes inflama els cels!
Germans, sobre els bells estels
hi ha l'Amor immens d'un Pare.

Solistes i cor

Si ajuntar-se els cors demanen,
que un mal vent va separant,
tots els homes s'agermanen
on tes ales van tocant.
Abraceu-vos, homes, ara!
Un gran bes inflama els cels!
Germans, sobre els bells estels
hi ha l'Amor immens d'un Pare.
Joia, que ets dels déus guspira
generada dalt del cel.
Joia, que ets dels déus guspira.

Traduccions: Joan Maragall

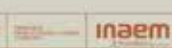
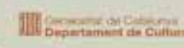
PALAU de la MÚSICA CATALANA 2018-2019

Gustavo Dudamel · Cecilia Bartoli · Renée Fleming
Valery Gergiev · Daniil Trifonov · Miquel Barceló
Matthias Goerne · Sir András Schiff · Diana Damrau
Quartet Casals · Juan Diego Flórez · Grigory Sokolov
Philippe Herreweghe · Sir John Eliot Gardiner
Javier Perianes · Josep Maria Guix · Magdalena Kožená
Mitsuko Uchida · Murray Perahia · Thomas Hengelbrock
Orfeo Català dirigit per Simon Halsey · Trio Wanderer
Philip Glass · Orquestra Simfònica del Vallès i molts més...

Abonaments, itineraris d'iniciació a la clàssica, packs a mida i entrades ja a la venda.
Més informació a www.palaumusica.cat / 93 295 72 07 / taquilles@palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Mitjans col·laboradors

Col·laboradors

Aena – Aenor – Armand Basi – Autoritat Portuària de Barcelona – Bagués-Masriera Joiers – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Esteve – Eurofirms ETT S.L.U. – Fundació Antiques Caixes Catalanes BBVA/CX – Fundació Caixa d'Enginers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – GRoW at Annenberg – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Hoteles Catalonia – La Fageda – Quadis – Roca Junyent, S.L.P. – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Serunió – Viatges Fra Diavolo S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – EPSON Ibérica, S.A.U. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme S.L. – Maquimpres, S.A. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc, Elvira Abril, Pere Armadàs Bosch, Rosamaria Artigas i Costajussà, Marta Barnes, professor Rafael I. Barraquer Compte, Mariona Carulla Font, Lluís Carulla Font, Carlos Colomer Casellas, Isabel Esteve Cruella, Josep Ferrer Sala, María José Lavin Guitart, Horaci Miras Giner, Anna Saura Miarnau, Jordi Miarnau Banús, Juan Manuel Soler Pujol, Daniela Turco, Joan Uriach Marsal.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

93 295 72 00

Concerts recomanats

Palau Piano
DIMECRES, 02.05.18 – 20.30 h
Sala de Concerts

Igor Levit, piano

L. van Beethoven: *Sonata núm. 13, en Mi b major, op. 27/1, "Quasi una Fantasia"*

L. van Beethoven: *Sonata núm. 14, en Do sostingut menor, op. 27/2, "Clar de Lluna"*

L. van Beethoven: *Variacions Diabelli, op. 120*

Preu: 30 euros

Palau 100
DILLUNS, 14.05.18 – 20.30 h
Sala de Concerts

Sandrine Piau, soprano
Hugo Hymas, tenor
Alex Rosen, baix
Les Arts Florissants
William Christie, director

F.J. Haydn: *La Creació, Hob. XX1:2*

Preus: 20, 35, 50, 80 i 125 euros

Palau 100
DISSABTE, 26.05.18 – 20.30 h
Sala de Concerts

Attacca Quartet
Orfeó Català (Simon Halsey, director / Pablo Larraz, sotsdirector)
Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (Simon Halsey, director artístic / Xavier Puig, director titular)
Cor Jove de l'Orfeó Català (Esteve Nabona, director)
Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya
John Adams, director

J. Adams: *Short ride in a fast machine*

J. Adams: *Absolute Jest*

J. Adams: *Harmonium*

Preus: 15, 20, 30, 40 i 60 euros